

The Official Liquidator attached to Punjab and Haryana High 1
Court v. Surjit Singh and others (Ashok Bhan, J.)

ਮਾਨਯੋਗ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.

ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ
, - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਦੋਸ਼ੀ।

ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 32.

ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 49 ਵਿੱਚ.

2 ਫਰਵਰੀ 1995

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956— ਐੱਸ. 545— ਐੱਸ. 454(1)- ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ—
ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ— ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 21
ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ— ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ
ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸੰਪੱਤੀ — ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ
ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ — ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454(1) ਦੇ ਤਹਿਤ — ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ 454(5) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ
ਮਾਮਲੇ - ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ
ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ
ਸਨ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਟਰ 454 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇੱਕ
ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 12>

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ
ਜੁੜੀਆਂ ਕਈ ਸੂਚੀਆਂ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਿਆਨ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ
ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 15
ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ 3
ਅਗਸਤ, 1988 ਨੂੰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ
ਧਾਰਾ 454 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਫਾਰਮ 57 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਸਕਿਆ। ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 127 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ

ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।(ਪਰਾ 12)

ਆਨੰਦ ਛਿੱਬਰ, ਐਮਕੇ ਕਪੂਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਓ.ਐਲ.

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਰਮਨ ਮਹਾਜਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਆਰ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮ, 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 125 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 454(5) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮਾਂ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।) ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਨੰ: 57 ਵਿੱਚ, ਫਾਰਮ ਨੰ: 58 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਕਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:-

(2) ਮੈਸਰਜ਼ ਬਠਿੰਡਾ ਹੀਓ ਅਲਾਈਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ 24 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ 1976 ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) 3 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ, 1987, 1987 ਦਾ CP 49 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 433 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਤਰਲਤਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 15 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ 3 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। 1988. 29

ਅਗਸਤ, 1988 ਨੂੰ. ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਸਰਵਜੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਆਰ.ਆਰ. ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ ਐਸ.ਪੀ. ਬਾਂਸਲ ਨੂੰ ਪੱਤਰ Annexure P-1 ਲਿਖਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(5) ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਅਰਥਾਤ; ਐਚ.ਐਸ.ਬਾਵਾ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.-1, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.-2, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਕਲਰਕ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਦੋਸ਼ੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ; ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ-1 ਵਜੋਂ, ਆਰ.ਆਰ., ਚਾਵਲਾ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਐਸਪੀ ਬਾਂਸਲ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ-3 ਵਜੋਂ।

(6) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

(7) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਐਸਪੀ ਬਾਂਸਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਸ.ਪੀ. ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ। ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਡੀਡਬਲਯੂ-1 ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 1984 ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪੀਐਫਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਵੰਬਰ 1984 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਪੀਐਫਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਨਵਰੀ 1987 ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੀਐਫਸੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਾਇਨਿੰਗ ਅੱਪ ਆਰਡਰ ਦੇ ਜ਼ਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(10) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 5 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨੇ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਤਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਪੀਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਧਾਰਾ 454 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: -

- (a) ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਨਕਦੀ ਬਕਾਇਆ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ;
- (b) ਇਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ;
- (c) ਇਸ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ;
- (d) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ;

(e) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਹੱਥ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਨਕਦੀ ਬਕਾਇਆ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਸਮੇਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਜੂਦੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ

ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹਨ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ, ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀ ਮਿਤੀ। ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਖਤਮ. ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ 15 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਦੀ ਸਬ ਕਲਾਜ਼ (2) ਅਧੀਨ ਸੀ. ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ. ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਾਇਨਿੰਗ ਅੱਪ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 454 ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਮਾੜਾ ਫੇਡ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਪਵੰਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸੀਮੈਂਟ ਵਰਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ (ਲਿਕਨ ਵਿੱਚ) ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨਿਲ ਸੈਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਖਾਤਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ ਸੀ।

(12) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਫੇਪ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੋਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 127 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਫਾਰਮ 57 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਫਾਰਮ 58 ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਫਾਰਮ 57 ਉਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਰਡਰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕਈ ਸੂਚੀਆਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਿਆਨ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 15 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ 3 ਅਗਸਤ, 1988 ਨੂੰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 127 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਫਾਰਮ 57 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੀਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਬਹਾਨਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।

(id) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

The Official Liquidator attached to Punjab and Haryana High 7
Court v. Surjit Singh and others (Ashok Bhan, J.)

ਮਾਨਯੋਗ ਵੀ. ਐਸ. ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ.

ਗੰਗਾ ਹਾਇਰ ਪਰਚੇਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬੀਐਮਸੀ ਚੈਂਕ ਨੇੜੇ,
ਜੀ.ਟੀ. ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ।— ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 432 -1992 ਦੀ ਐਸ.ਬੀ

3 ਫਰਵਰੀ, 1995

ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985—ਐੱਸ. 60(3)—
ਵਾਹਨ ਜ਼ਬਤ - ਮਾਲਕ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁੱਕੀ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ—ਟ੍ਰਾਇਲ
ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, -ਅਪਰਾਧਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ-ਸ.60(3)
ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ
ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀ
ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਾਹਨ
ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 60 ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ
ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਅਪਵਾਦ ਸਿਰਫ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵੀ
ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਲਾਇਆ
ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਪਵਾਦ ਅਰਥਾਤ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅੰਦਰ
ਆਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ
ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਾਹਨ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।
ਸਿਰਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਥ
ਨਹੀਂ ਸੀ। - ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ